

Valitus, jonka Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. on tehnyt 8.4.2022 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-616/18, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. komissio, 2.2.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-255/22 P)

(2022/C 266/16)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (edustajat: K. Karasiewicz, radca prawny, T. Kaźmierczak, adwokat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Liettuan tasavalta, Puolan tasavalta, Gazprom PJSC, Gazprom export LLC, Overgas Inc.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion kokonaisuudessaan
- kumoaa riidanalaisen komission päätöksen kokonaisuudessaan
- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen sen uudelleen käsittelyä varten unionin tuomioistuimen tuomion mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan tässä menettelyssä sekä unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Oikeudellinen virhe, koska perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 1/2003) 9 artiklan 1 kohtaa on rikottu, kun
 - a) unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut näitä säännöksiä, luettuna yhdessä SEUT-sopimuksen 101 ja 102 artiklan mukaisissa menettelyissä sovellettavista käytännösäännöistä annetun komission tiedonannon kanssa, virheellisesti, mikä on johtanut siihen, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä sitoumusten asianmukaisuuden osalta,
 - b) tosiseikkoja oli ilmeisesti vääristelty, mikä johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi asetuksen N:o 1/2003 9 artiklaa säännöstenvastaisesti ja tämän rikkomisen seurauksena siihen, että se katsoi virheellisesti, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä sitoumusten asianmukaisuuden osalta,
 - c) unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, että komission on sallitun harkintansa puitteissa, kun se arvioi monimutkaisia taloudellisia ja teknisiä kysymyksiä, toimittava siten, että SEUT:n määräykset ja Euroopan unionin oikeusjärjestyksen olennaiset periaatteet otetaan huomioon, koska sen toiminta ei saa olla SEUT:n määräysten ja Euroopan unionin olennaisten periaatteiden vastaista eikä se myöskään saa johtaa tulokseen, joka on ristiriidassa näiden määräysten ja periaatteiden kanssa.
2. Oikeudellinen virhe, koska SEUT 194 artiklaa on rikottu tulkitsemalla tätä määräystä virheellisesti, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt sen soveltamatta, mikä on vienyt asetuksen N:o 1/2003 9 artiklalta ja SEUT 194 artiklalta niiden tehokkaan vaikutuksen.
3. Oikeudellinen virhe asetuksen N:o 1/2003 9 artiklan 1 kohdan rikkomisen vuoksi sillä tavoin, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti käsitettä ”ilmeinen arviointivirhe” arvioidessaan tapaa, jolla komissio arvioi monimutkaisia taloudellisia ja teknisiä kysymyksiä sitoumusten asianmukaisuuden tarkastamisen yhteydessä, mikä johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei komissio tehnyt ilmeistä virhettä arvioidessaan sitoumusten tarkoituksenmukaisuutta.

4. Oikeudellinen virhe asetuksen N:o 1/2003 9 artiklan 2 kohdan rikkomisen vuoksi sillä tavoin, että tätä säännöstä on tulkittu virheellisesti,
- a) kun unionin yleinen tuomioistuin nimesi menettelyn uudelleen aloittamisen perustaksi sellaisen sitoumuksen rikkomisen, jonka sisältö ei ilmene päätöksen artiklaosasta eli sen sitovasta osasta asiassa AT.39816 – Tuotantoketjun alkupään kaasuntoimitukset Keski- ja Itä-Euroopassa,
- b) kun unionin yleinen tuomioistuin nimesi menettelyn uudelleen aloittamisen perustaksi seikkoja, jotka eivät olleet yllä esitettyjen päätösten perustana eivätkä yhteydessä sen kohteeseen, mikä on saanut unionin yleisen tuomioistuimen katsomaan virheellisesti, ettei komissio ole tehnyt ilmeistä virhettä arvioidessaan sitoumusten asianmukaisuutta; valittaja toteaa tältä osin, että sekä kaikki edellä esitetyt rikkomiset yhdessä että niistä jokainen erikseen ovat vaikuttaneet huomattavasti tuomion sisältöön ja että tämän vuoksi jokaisen mainituista rikkomisista erikseen olisi johdettava tuomion kumoamiseen.

(¹) EUVL 2003, L 1, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Brně (Tšekin tasavalta) on esittänyt 14.4.2022 – CD v. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Asia C-257/22)

(2022/C 266/17)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský soud v Brně

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CD

Vastaaja: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (¹) 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 5 artiklan loppuosaa luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 2 ja 4 artiklan sekä 19 artiklan 2 kohdan kanssa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sen arvioinnille, onko direktiivin 2008/115/EY 6 artiklan mukaisessa palauttamispäätöksessä kyse palauttamiskiellon periaatteen loukkaamisesta, kun sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (²) 36 ja 37 artiklassa tarkoitettua turvallisen alkuperämaan käsitettä ja palauttamiskiellon periaatteen suppeampaa määritelmää, jossa keskitytään ainoastaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun epäinhimillisen kohtelun kieltoon?

(¹) EUVL 2008, L 348, s. 98.

(²) EUVL 2013, L 180, s. 60.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Ravenna (Italia) on esittänyt 22.4.2022 – G.D., A.R. ja C.M. v. Ministero dell'Istruzione ja Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Asia C-270/22)

(2022/C 266/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Ravenna